

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Радомир Путник – српски књижевник и драматург, театролог и позоришни критичар – рођен је 9. јула 1946. године у Оџацима. Основну школу и гимназију завршио у Вршцу. Дипломирао је на одсеку драматургије на Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду 1972.

Од године 1972. до 1976. уредник позоришне и филмске рубрике у листу *Књижевна реч*. У ТВБ ради од 1974. године, као хонорарни драматург Драмске редакције Првог програма. Од 1978. уредник у Драмској редакцији, а од 1983. уредник у Редакцији играног програма до 1993. и од 1997. до 2001. У међувремену био је директор Дrame Народног позоришта у Београду (1993–1997.). Од маја 1999. до августа 2001. главни и одговорни уредник Уметничког програма РТС. Био је и позоришни критичар *Трећеј њројрама* Радио Београда (1974–1993) и *Полијшике* (1986–1993) и главни уредник часописа *Сцена* (1990–1994) и главни уредник часописа *Театирон* (од 2013).

Објавио је више књига поезије („Птица ружичасте коже“, „Заумна пећина“, „Откривање времена“, „Недељни ручак“) прозе („Приче о смрти“), театролошких и драматуршких огледа („Читајући изнова“, „Приближавање позоришту“, „Из театролошког репозиторијума“, „Драматуршки послови 1, 2, 3“, „Драматуршка аналекта 1, 2“, „Слике минулог времена“, „Записи о људима“, „Двадесет Стеријиних реченица“, „Записке о Стерији“, монографија „Фестивал монодраме и пантомиме“); написао је

петнаестак драма приказиваних у професионалним позориштима и на телевизији, као и телевизијску серију „Крај династије Обреновић“. За драмски програм Телевизије Београд адаптирао комаде Јована Стерије Поповића „Судбина једног разума“ и „Џандрљиви муж“. Приредио Антологију савремене монодраме, Антологију ТВ драме 5, као и Антологију савремене српске комедије.

Написао је око 1.500 критика позоришних представа и књижевних критика за Трећи програм Радио-Београда. Део критика објављен је у дневној и недељној штампи (Политика, Политика експрес, Дневник, Нин, Вечерње новости) и књижевним листовима и часописима (Дело, Трећи програм, Летопис Матице српске, Пролог, Књижевност, Савременик, Поља, Багдала, Кораци, Свеске, Сцена, Театрон, Лудус, Књижевна реч, Књижевне новине, Књижевни лист...).

Добитник више стручних и јавних признања, од којих су најзначајнији: Златни беочуг КПЗ Београда, Златна значка КПЗ Србије и Вукова награда. Влада Републике Србије доделила му је Национално признање за заслуге у култури и уметности 2009. године. Добитник је награде „Ловоров венац“ за животно дело из области театрологије 2016. године.

Био је предавач на предметима Историја светске драме и позоришта и Историја српске драме и позоришта на Академији лепих уметности (1995–2004) и Позоришна продукција (2008). У Филмској школи Дунав филма био је професор Драматургије I и II (1996–2008).